

กำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรี

นายแดนชัย ไชวพิเศษ

นิติกรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานบริการวิชาการ 1 สำนักวิชาการ

ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุข ทรงใช้อำนาจอธิปไตยทางคณะรัฐมนตรี รัฐสภา และศาล โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าของคณะรัฐมนตรีในการควบคุม กำกับ และดูแลการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกันและมีหน้าที่สำคัญในการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศเพื่อพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง การที่จะให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมาบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมีอำนาจและเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างมากในการกำหนดทิศทางว่าประเทศจะพัฒนาไปในทิศทางใด หากตัดสินใจหรือบริหารผิดพลาดอาจเกิดอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ได้ จึงต้องพิจารณาอย่างละเอียดและรอบคอบถึงตัวบุคคลที่จะมาเป็นนายกรัฐมนตรี ดังนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรทุกฉบับจึงได้บัญญัติถึงที่มาและอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีในการทำหน้าที่เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปโดยเรียบร้อย

สำหรับระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีนั้น เมื่อเปรียบเทียบการกำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พบว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ไม่ได้กำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีไว้ ส่วนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีไว้ว่า นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่า 8 ปีมิได้ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ก็ได้กำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีไว้ว่า นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งรวมกันแล้วเกิน 8 ปีมิได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการดำรงตำแหน่งติดต่อกันหรือไม่ แต่มิให้นำวาระระยะเวลาในระหว่างที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปหลังพ้นจากตำแหน่งด้วย

ตารางเปรียบเทียบการกำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
มาตรา 201 พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง และรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคน ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน	มาตรา 171 พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง และรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคน ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน	มาตรา 158 พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคน ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน

รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540	รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
<p>นายกรัฐมนตรีต้องแต่งตั้งจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 118 (7) ในอายุของสภาผู้แทนราษฎรชุดเดียวกัน</p> <p>ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี (ไม่ได้กำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีไว้)</p>	<p>นายกรัฐมนตรีต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา 172</p> <p>ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี</p> <p>นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าแปดปีมิได้</p>	<p>นายกรัฐมนตรีต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งสภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบตามมาตรา 159</p> <p>ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี</p> <p>นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งรวมกันแล้วเกินแปดปีมิได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการดำรงตำแหน่งติดต่อกันหรือไม่ แต่มิให้นับรวมระยะเวลาในระหว่างที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปหลังพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>มาตรา 264 ให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ เป็นคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญนี้จะเข้ารับหน้าที่ และให้นำความในมาตรา 263 วรรคสาม มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีด้วยโดยอนุโลม</p> <p>รัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 แล้ว ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้สำหรับรัฐมนตรีตามมาตรา 106 ยกเว้น (6) ฯ</p>

การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีเพื่อ

1. กำหนดระยะเวลาการทำงานให้ชัดเจนเพื่อป้องกันการครอบงำหรือการแทรกแซงทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ หากนักการเมืองคนใดคนหนึ่งมีโอกาสได้เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีระยะเวลา 8 ปี น่าจะเป็นระยะเวลาที่พอเหมาะที่นักการเมืองคนหนึ่งที่จะทุ่มเทความสามารถในการบริหารประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองและเปิดโอกาสให้คนรุ่นต่อไปมีโอกาสได้เข้ามาบริหารประเทศ ในขณะเดียวกันเป็นการป้องกันนักการเมืองบางคนที่มีมุ่งหวังเข้ามาลงทุนทางการเมืองและพยายามที่จะเข้ามาผูกขาดอำนาจรัฐที่ยาวนานเกินไป

2. ป้องกันมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งหลงอำนาจอันอาจนำไปสู่พฤติกรรมเผด็จการได้ คงต้องยอมรับว่า ระบบการเลือกตั้งของประเทศไทยที่ผ่านมา นั้น เอื้อโอกาสให้พรรคการเมืองใหญ่ได้เปรียบในการเลือกตั้งและมีโอกาสที่พรรคการเมืองพรรคเดียวจะครองเสียงข้างมากเกินกึ่งหนึ่งในสภาผู้แทนราษฎร ในแง่ดีก็จะได้รัฐบาลที่มีเสถียรภาพและขับเคลื่อนนโยบายได้อย่างต่อเนื่อง แต่ในทางตรงกันข้าม หากมีพรรคการเมืองพรรคใหญ่เพียงพรรคเดียวทำให้พรรคนั้นมีโอกาสได้เป็นรัฐบาลหลายสมัยติดต่อกันอันอาจนำไปสู่พฤติกรรมเผด็จการได้

3. ให้เกิดการแข่งขันทางการเมืองอย่างเสรีที่เน้นนโยบายพรรคการเมืองมากกว่าตัวบุคคล ในอดีตระบบการเมืองไทยจะยึดติดกับตัวบุคคลมากกว่าระบบพรรคการเมืองและให้ความสำคัญในตัวบุคคลที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีมากกว่านโยบายพรรคการเมือง ขณะเดียวกันหัวหน้าพรรคการเมืองก็จะเป็นนายทุนพรรคการเมืองที่เป็นผู้สนับสนุนด้านการเงินแก่พรรคการเมืองหรือเป็นผู้ที่มากด้วยบารมี ดังนั้นภายในพรรคการเมืองจึงมีการแข่งขันกันน้อย ทำให้อำนาจภายในพรรคการเมืองและอำนาจทางการเมืองจึงตกอยู่กับแค่คนบางกลุ่มที่มีจำนวนน้อยและบุคคลเหล่านี้ก็จะอยู่ในตำแหน่งยาวนาน

4. เปิดโอกาสให้มีการเปลี่ยนแปลงนายกรัฐมนตรี หากไม่ปฏิบัติตามนโยบายและคำมั่นสัญญาที่ได้แถลงไว้กับประชาชนในขณะหาเสียงก่อนเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งประชาชนได้มอบความไว้วางใจให้บริหารราชการแผ่นดินในฐานะรัฐบาลแล้ว ก็ยากที่จะถอดถอนออกจากตำแหน่งได้ ดังนั้นการจำกัดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งจึงเป็นกลไกหนึ่งในการควบคุมการครองอำนาจของบุคคลในระยะยาวแบบเบ็ดเสร็จ

5. ให้นายกรัฐมนตรีตระหนักและเห็นความสำคัญของเสียงสนับสนุนที่ทำให้ได้รับเลือกตั้ง อันจะเป็นการป้องกันการละเลยเสียงสนับสนุนจากประชาชน ตามหลักการอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน (จินตมร สีหาบุญลี, 2552)

สำหรับประเด็นเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีนั้น ได้มีบรรดานักวิชาการให้ความเห็นเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่านายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งรวมกันแล้วเกิน 8 ปีไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการดำรงตำแหน่งติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม โดยหยิบยกกรณีการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันว่า กำหนดระยะเวลา 8 ปี นั้น จะเริ่มนับตั้งแต่เมื่อใด ซึ่งสามารถสรุปได้เป็น 3 แนวทาง ดังนี้

1. การดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีรวมกันแล้วจะเกิน 8 ปีไม่ได้ นั้น เห็นว่า ควรนับตั้งแต่ 24 สิงหาคม 2557 ซึ่งเป็นวันที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557

2. การดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีรวมกันแล้วจะเกิน 8 ปีไม่ได้ นั้น เห็นว่า ควรนับตั้งแต่ 6 เมษายน 2560 ซึ่งเป็นวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ประกาศใช้ เพราะว่าเป็นการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

3. การดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีรวมกันแล้วจะเกิน 8 ปีไม่ได้ นั้น เห็นว่า ควรนับตั้งแต่ 9 มิถุนายน 2562 ซึ่งเป็นวันที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

การที่มาตรา 158 วรรคสี่ บัญญัติว่า “นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งรวมกันแล้วเกินแปดปีมิได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการดำรงตำแหน่งติดต่อกันหรือไม่ แต่มิให้นับรวมระยะเวลาในระหว่างที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปหลังพ้นจากตำแหน่ง” นั้น ผู้เรียบเรียงมีข้อสังเกต ดังนี้

1. การนับกำหนดระยะเวลารวมนั้น ควรจะเป็นการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน และกำหนดระยะเวลา 8 ปี นั้น น่าจะต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการเลือกตั้งทั่วไปไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง เพราะส่วนมากรัฐบาลจะอยู่ไม่ครบเทอม ดังนั้น ในแต่ละครั้งที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งไม่ครบ 4 ปีตามอายุของสภาผู้แทนราษฎร จึงต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไปใหม่ไม่น้อยกว่า 3 ครั้งจึงจะครบ 8 ปี กล่าวคือ อายุของสภาผู้แทนราษฎรมีกำหนดคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง แต่ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีจะนับตั้งแต่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง ซึ่งการที่จะได้รับการพิจารณาให้ความเห็นชอบได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีจากสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา แล้วแต่กรณี จะเกิดขึ้นภายหลังมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว จึงไม่ได้นับระยะเวลาเดียวกันกับสภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องนับตั้งแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

2. การดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนับแต่วันที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งจนถึงวันที่ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลง จึงต้องนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่พระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งจนถึงวันที่ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลง ซึ่งความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงมีหลายกรณี เช่น ลาออก ยุบสภาผู้แทนราษฎร อายุสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

3. ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งรวมกันแล้วไม่เกิน 8 ปีไม่ว่าจะเป็นการดำรงตำแหน่งติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม เท่ากับว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ตัดสิทธิบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีที่ดำรงตำแหน่งรวมกันแล้วครบ 8 ปีไม่ว่าจะเป็นการดำรงตำแหน่งติดต่อกันหรือไม่ก็ตามตลอดไป และเมื่อนายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งรวมกันแล้วครบ 8 ปีทำให้ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงและทำให้รัฐมนตรีทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งด้วย

4. มิให้นับรวมระยะเวลาในระหว่างที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปหลังพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มิใช่นายกรัฐมนตรีที่แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งรัฐสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้หรือรัฐสภามีมติยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ อันเป็นบทบัญญัติโดยเฉพาะของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และให้เป็น

คณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้จันกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จะเข้ารับหน้าที่ ซึ่งเห็นว่าไม่น่าจะนำระยะเวลาการดำรงตำแหน่งรวมกันเป็น 8 ปี (แดนชัย ไชวิเศษ, 2560, น 1-2)

บทสรุป

การจำกัดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดห้ามนายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งรวมกันเกิน 8 ปีไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการดำรงตำแหน่งติดต่อกันหรือไม่ แต่มีให้นับรวมระยะเวลาในระหว่างที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปหลังพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งการกำหนดระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเอาไว้เช่นนี้อาจเพื่อป้องกันการครอบงำหรือการแทรกแซงทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งหลงอำนาจอันอาจนำไปสู่พฤติกรรมเผด็จการได้ เพื่อให้เกิดการแข่งขันทางการเมืองอย่างเสรีที่เน้นนโยบายพรรคการเมืองมากกว่าตัวบุคคล เพื่อเปิดโอกาสให้เปลี่ยนแปลงนายกรัฐมนตรี และเพื่อให้นายกรัฐมนตรีตระหนักและเห็นความสำคัญของเสียงสนับสนุนที่ทำให้ได้รับเลือกตั้ง

ส่วนการนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจะเริ่มนับเมื่อใดนั้น ซึ่งมีความเห็นเป็น 3 แนวทาง คือ 1) นับตั้งแต่ 24 สิงหาคม 2557 ซึ่งเป็นวันที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 2) นับตั้งแต่ 6 เมษายน 2560 ซึ่งเป็นวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ประกาศใช้ และ 3) นับตั้งแต่ 9 มิถุนายน 2562 ซึ่งเป็นวันที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี แต่อย่างไรก็ตาม ในการนับกำหนดระยะรวมกันในการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีจะเริ่มนับตั้งแต่เมื่อใดนั้น คงจะต้องอาศัยผู้ที่มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเพื่อหาข้อยุติกันต่อไป

บรรณานุกรม

แดนชัย ไชวิเศษ. (2560). **เส้นทางสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี**. สืบค้น 15 ตุลาคม 2564 จาก

<https://dl.parliament.go.th/backoffice/viewer2300/web/viewer.php>

จันทร์ สี่หาบุญลี. (2552). **อายุของสภาผู้แทนราษฎร และอายุของวุฒิสภา**. สืบค้น 15 ตุลาคม 2564 จาก

http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9C%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B9%81%E0%B8%97%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%8E%E0%B8%A3_%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%A7%E0%B8%B8%E0%B8%92%E0%B8%B4%E0%B8%AA%E0%B8%A0%E0%B8%B2